

אותן ח' 1234567

ممיטיר לכם לחם מן השמיים כו', ותקשת הרב הב"ל דלא כוארה
תמונה מאי דהלא כל ישראל אכלו אז מן.

להעיר מלכו"ש ח"ד ע' 1037 בע' 19 וצ"ל ... שבירידת
המר למתה בעשה מזון גשמי (ומגשים קצת), וכשהו צרך משה לקבל
התורה לא אכל גם את המן כמו שנעשה מזון גשמי - רק כמו
שהוא בדרגת לוחם אבירים שמה"ש אוכליין אותו) עכ"ל.

וע"פ הנ"ל אולי ייל הביאור גם במה שמצינו שייכות
מטויים מכמה מלאכות למנ הגשמי (ראה בשלח טז, כג. בהעלותך
יא, ח. ומדרשים ומפרשיות עה"פ), וכן ייל בדיקות לשונו שער
האמונה שם "ובלחט דמן" ולא ממש.

הנ"ל

אוצר החכמה

יד. בגליוון ייח (רייז) אות כג העיר הרב מ.ו. ע"ד מרץ"ל
"בעשרה דברים ברא הקב"ה את עולמו" שאיינו מתאים לכל הע"ס.
והנה מרץ"ל זה הוא בפס"ז בתחלתו, וכן בחגיגת יב, א.
וב חגיגת שט כתוב מהרש"א שפט הע"ס, והנה חבי"ד נזכרו שם,
ולכן חוו"ג ור חמימים - ת"ת, וצדק - מלכotta קדישא. ומה ספריות
הנוטרות הנה משפט - צ"ל יסוד (קו האמצעי), כח וגערת -
נו"יה: כח (חסד) נצח, וגערת (גבורה) הود.

ואבקש מהבקאים בזה לעיר ולתקן אם יש צורך.

רב יוסף גינזבורג
- רב מקומי עומר -

ש _ ח _ ר _ ת

טו. בהתוועדות דש"פ תשא ביאר דזמן הרמב"ם נתקטל עניין
הכישוף. יש להעיר א"כ מספראמת ואמונה - קאץ (ירנותיו
תשכ"ט עמוד ק):

"רבינו ז"ל יישב דעת הרמב"ם שכותב שאין מצוים שדים
והלא בגמרה נמצא הרבה על בר? ואמר: כי אמנים מלקודם היו.
רק אחרי שפסק הרמב"ם שאין מצוים, גם בשם פסקו הכל,
ולכן עכשו איןם בנמצא".

הנ"ל

טז. בשיחת ש"פ אמר ר' (הנחה בלה"ק סי' י"ד, ונתחת הת'
סע' כ') נתבאר דמה שכותב הרמב"ם בהקדמותו "שאדם קולא
בתורה שככתב תחילתה" הכוונה לחמשה חומשי תורה, ולכן מביא
בהתחלת ספריו פסוקי נו"כ, כיוון שהם מופיעים בין תנש"כ
لتושבע"פ.